

[Gammelgaard]

som Danmark være udsat for trusler, chikane og pression, hvis vi ikke var et fuldgyldigt led i en stor vestlig alliance! Vi har alle tidligere i historien set, hvordan en nation kunne erobre land efter land, uden at andre greb ind, fordi der ikke eksisterede en alliance som NATO. Ligesådan kunne man ved trusler og pression tvinge andre lande til ting, de ellers ikke ville.

Vi ønsker ikke en sådan situation for de vestlige demokratier. Vi ønsker, at et fælles vestligt sammenhold skal gøre os trygge. Heri ligger også, at vi må være parate til et positivt samarbejde. Andre skal ikke bestemme over os. Det er heller ikke systemet i den vestlige alliance, kun i den østlige, hvor én magt bestemmer det hele.

Men Danmark bør være en loyal partner. Det giver os indflydelse og endnu større sikkerhed for, at hele alliancen holder i lange tider. Blandt verdens henimod 200 stater er vel kun 25-30 demokratier på den grundfæstede måde, som vi ønsker det for os selv. Vi ved, hvad det betyder, at man kan kritisere sit styre, at vi selv kan bestemme, hvem vi samarbejder med, og at folket kan styre en regering ved et valg. Det er alt dette, vi beskytter gennem NATO. Men vi beskytter det også ved at føre en forsvarlig politik over for vor økonomi og på næsten alle andre områder.

Lad os da se frem til en ny folketings-samling, hvor vi gennem et mere omfattende samarbejde og en solid parlamentarisk indsats kan yde vort bidrag til, at vi må bevare vort demokrati.

Jeg skal som en opfølgning af dette på vegne af de fire regeringspartier og det radikale venstre fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget tager statsministerens redegørelse til efterretning.

Folketinget understreger nødvendigheden af videreførelse af en stram indkomst- og udgiftspolitik og behovet for gennemførelse af væsentlige reformer i de kommende år vedrørende indkomstskat, dagpengesystem, forskning og udvikling samt videre- og efteruddannelse for voksne.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Det, der bringer mig herop, er hr. Gammelgaards bemærkning om alle de lære- og praktikpladser, der er blevet skabt. Regeringen lovede jo, da vi diskuterede socialdemokratiets forslag til en lære- og praktikplads-garanti, at man ville skaffe 7.000 flere i 1984, end man havde i 1983. Dels ville man ansætte 200 flere lærlinge og EFG-praktikanter i staten, dels ville man indgå nogle frivillige aftaler med offentlige og private arbejdsgivere.

Jeg har prøvet på at se, hvor langt man egentlig nåede ad frivillighedens vej, og det viste sig, at der faktisk var færre praktikpladser i 1983 end i 1982. I 1982 var der 37.145 mod 36.832 i 1983. Det skal dog siges, at der var 150 flere ubehandlede uddannelsesaftaler ved udgangen af 1983 end ved udgangen af 1982. Hvis man undlader at tage de ubehandlede sager i betragtning, var faldet på 313 lære- og praktikpladser.

Men det er vigtigere og mere korrekt at se på Danmarks Statistik, for Danmarks Statistiks tal er baseret på indberetninger fra de tekniske skoler og handelsskolerne. Disse indberetninger viser, at antallet af oprettede lære- og EFG-praktikpladser er faldet fra 29.729 i 1982 til 28.993 i 1983. Det viser faktisk, at der var 766 færre pladser i 1983, end der var i 1982. Så det passer simpelt hen ikke det, regeringen siger.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Regeringen satte sig det mål, at der i løbet af to år skulle oprettes et antal nye uddannelsespladser, henimod 25.000. Hvis man har fulgt med i debatten og i det, der er blevet fremlagt her i folketinget, vil man vide, at der netop er blevet vedtaget et aktstykke i finansudvalget, der angår de nye pladser i 1984, og det lever fuldstændigt op til den målsætning, regeringen har.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):